

Nieuwsbrief Leren- Boekbespreking

Lieven Coppens

Eerder verschenen op <http://boeketje-onderwijs.skynetblogs.be>

Auteur(s):	Rita Bollaert
Titel:	Zit stil! op school. Omgaan met ADHD in de klas. Een gids voor ouders, leerkrachten en hulpverleners.
Uitgeverij:	Lannoo
Plaats:	Tielt
Jaar:	2003 (derde druk)
Pagina's:	118
ISBN-13:	978-90-209-4872-1

Rita Bollaert heeft met dit boek een handleiding geschreven over het omgaan met kinderen met ADHD in de basisschool. In twaalf hoofdstukken behandelt ze een aantal essentiële thema's.

In het eerste hoofdstuk beschrijft ze het fenomeen ADHD, ontzenuwt ze enkele mythes en bespreekt ze de drie verklaringsmodellen voor ADHD om uiteindelijk te komen tot de criteria uit de DSM IV om te kunnen spreken over ADHD. Daarbij benadrukt ze dat de diagnose moeilijker te stellen is dan men zou denken, niet in het minst omwille van de secundaire problemen bij ADHD en de comorbiditeit met andere stoornissen. Hierbij sluit het tweede hoofdstuk nauw aan, waarin de auteur er voor pleit om als ouder toch open te zijn over de problemen van hun kind en met de leerkracht in gesprek te gaan.

Vanaf het derde tot en met het vijfde hoofdstuk bespreekt Rita Bollaert enkele belangrijke thema's in verband met de aanpak van kinderen met ADHD. Zo komen onder meer het belonen en straffen aan bod als deel van de noodzakelijke gedragstherapie, maar ook het (begeleiden bij het) maken van huiswerk.

Dat een diagnose krijgen niet zo evident is en uit verschillende stappen bestaat, beschrijft de auteur in het zesde hoofdstuk. Dat een dergelijke diagnose bij ouders en leerkrachten op een bepaald moment schuldgevoelens kan oproepen, is het centrale thema van het zevende hoofdstuk. Daarbij besteedt de auteur aandacht aan de manier waarop men daarmee kan omgaan of daaraan kan tegemoet komen.

Vanaf het achtste hoofdstuk, dat gaat over het belang van zelfinstructie, behandelen de verschillende hoofdstukken elk een specifiek thema. Zo gaat het negende hoofdstuk over kinderen met ADD, waarbij er extra benadrukt wordt dat deze kinderen vaak jaren lang onopgemerkt blijven, met alle gevolgen van dien. Het tiende hoofdstuk geeft dan weer heel wat tips over het omgaan met deze kinderen in meer losse, ongestructureerde situaties zoals een kamp. Het elfde hoofdstuk staat helemaal in het teken van het gebruik van medicatie bij ADHD.

In het laatste hoofdstuk komt het zelfbeeld van het kind met ADHD aan bod. Gaandeweg wordt het kind immers gewaar dat het "anders" is, een vaststelling die het moet leren verwerken en aanvaarden.

De meerwaarde van het boek ligt in de talrijke concrete voorbeelden en de vele praktische tips. De theorie wordt hierbij zeker niet geschuwd, maar is ondergeschikt aan wat de auteur beoogt: een gids te zijn voor ouders, leerkrachten en hulpverleners.

[2009-02-15]